

9. ledna

SV. ONDŘEJE CORSINIHO, BISKUPA**SVÁTEK**

Ondřej Corsini se narodil počátkem 14. století v aristokratické rodině ve Florencii. Od roku 1338 se jeho jméno objevuje mezi řeholníky zdejšího karmelitánského konventu, roku 1344 byl ustanoven radním konventu, později lektorem. Roku 1348 odcestoval do Mét na generální kapitulu Řádu a stal se toskánským provinciálem, ve funkci však setrval pouze do začátku roku 1350, mezitím byl na podzim roku 1349 jmenován biskupem v nedalekém městečku Fiesole. Jeho služba provinciála i biskupa byla těžce poznamenána morovou epidemií, která v letech 1348-49 zahubila téměř dvě třetiny florentských obyvatel, v místním konventu zemřelo během jediného roku přes sto karmelitánů. Mor znásobil počet lidí chudých, nemocných i bez domova, o něž Ondřej obětavě pečoval. Od roku 1350 sídlil spolu s dvěma spolubratry ve Fiesole, i jako biskup se snažil žít řeholním životem. Intenzivně se staral o kněze své diecéze a o formaci kněžského dorostu. Zemřel 6. ledna 1374 ve Fiesole. Záhy byl vzýván jako přímluvce, veřejnou úctu k němu potvrdil papež Evžen IV. roku 1440. Svatořečen byl roku 1629, jeho tělo je uloženo v karmelitánském kostele ve Florencii.

Uvedení do první modlitby dne

Ant. Pojdme, klaňme se Kristu, našemu Pánu; on je vynikající velekněz, který má s námi soucit.

Modlitba se čtením**HYMNUS**

Oslavte památku svatého Ondřeje,
na jeho přímluvu snažte se spoléhat,
vy, které živí ta nejsladší naděje:
s Bohem se věčně radovat.

Prázdné a nicotné radosti odmítal,
nechtěl, co bohatý, slavný rod nabízí,
Kristovu radost, jež nevadne, vždy si přál,
toužil po ní a po kříži.

Do svěží zahrady Karmelu putuje,
z celého srdce chce zbožně a ctnostně žít,
Kristovým světlem je, bratry své miluje,
spěchá každému posloužit.

Vytrvá pokorně na cestě křížové,
moudře a příkladně vyvolí směr svých cest,
k vrcholům karmelským snaží se bratry své
mírnou, laskavou rukou vést.

Vše dobré vypros nám u Svaté Trojice,
bratře náš na nebi, kde všechnu slávu máš,
věříme, že když tě radostně vzýváme,
jistě se za nás přimlouváš.

1. ant. Ustanovím si věrného kněze, který bude konat vše podle mého srdce.

Žalmy ze společných textů o duchovních pastýřích.

2. ant. Pán si vyvolil služebníka, aby pásł jeho dědictví.

3. ant. Hospodin mu dal trůn slávy a zlomil moc jeho nepřátel.

V. Uslyšíš z mých úst slovo.

O. Napomeneš je mým jménem.

PRVNÍ ČTENÍ

Z listu svatého apoštola Jakuba

2,1-9.14-24

Když se víra neprojevuje skutky, je sama o sobě mrtvá

Moji bratři, s vírou v našeho božského Pána Ježíše Krista nesmíte spojovat stranicství k lidem. Když k vám do shromáždění vejde muž se zlatými prsteny na ruce, ve skvělém oděvu, a vejde také chudák v obnošených šatech, vy jste samá pozornost k tomu, který je nádherně oblečen, a řeknete mu: „Prosím, posad' se tady na čestné místo.“ Ale tomu chudásovi řeknete: „Ty stůj tamhle,“ nebo: „Sedni si tady u mých nohou.“ Neděláte tak rozdíly navzájem mezi sebou, nestáváte se soudci podle špatných zásad?

Poslyšte, moji milovaní bratři! Což nevyvolil Bůh právě chudé v očích světa, aby byli skrze víru bohatí a dědici Království, které slíbil těm, kdo ho milují? Vy však jste chudšasem pohrdli. Nezneužívají právě bohatí své moci proti vám? Netahají vás po soudech? Nemluví právě oni pohrdavě proti vznešenému jménu, podle kterého jste byli nazváni? Ano, když plníte královský zákon podle výroku Písma: „Miluj svého bližního jako sám sebe,“ jednáte dobře; když však někomu straníte, dopouštíte se hříchu a zákon vás usvědčuje z přestupku.

Co to pomůže, moji bratři, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: „Tak s Pánem Bohem! Zahřejte se a najezte se,“ – ale nedáte jim, co potřebují pro své tělo, co je jim to platné? Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje skutky, je sama o sobě mrtvá. Ale někdo by mohl říci: „Ty máš víru a já mám skutky.“ Ukaž mi tu svou víru, která je beze skutků! Já ti však ze svých skutků mohu dokázat svou víru. Ty věříš, že je jeden Bůh? Zcela správně. I zlí duchové věří, a přesto se třesou hrůzou. Chceš se tedy přesvědčit, ty bláhový člověče, že víra beze skutků je jalová? Náš praotec Abrahám, který na oltáři obětoval svého syna Izáka – nebyl ospravedlněn pro své skutky? Z toho můžeš vidět, jak jeho víra působila spolu se skutky a že teprve pro skutky se jeho víra stala dokonalou. Tak se splnilo, co říká Písmo: „Abrahám uvěřil Bohu, a byl za to uznán za spravedlivého“ a stal se Božím přítelem. Vidíte tedy, že člověk bývá ospravedlňován pro své skutky, ne jenom pro víru.

ZPĚV PO PRVNÍM ČTENÍ

Srov. Jak 1,27; Žl 112 (111),1.4.9

Blaze muži, který se bojí Hospodina, září v temnotách jako světlo řádným lidem, * ujímá se sirotků a vdov v jejich tísní a uchovává se neposkvřený od světa.

V. Rozděluje, dává chudým, jeho štědrost potrvá navždy, * ujímá se.

DRUHÉ ČTENÍ

Ze spisu „Život Ondřeje Corsiniho“,
který sepsal biskup Francesco Venturi

(Řím 1629, str. 23-38)

Věrný a rozvážný služebník, kterého Pán ustanovil nad svou čeledí

Ondřejovi byla správa fiesolské diecéze svěřena očividně z Boží vůle. Pozorně se staral o liturgii i o spásu duší a svůj úřad vykonával po dlouhou dobu tak svědomitě, že může být dán za příklad všem pastýřům církve. Ačkoliv už byl poměrně starý a trpěl různými nemocemi, nejen že nepolevil v kázni a sebeovládání, které si doposud ukládal, ale spíše byl k sobě ještě přísnější. K lidem chudým a ubohým pociťoval takový soucit a dobrotu, že i pomyšlení na ně mu vhánělo slzy do očí. Je dobře známo, že od něj žádný chudý neodešel bez útěchy. Sám totiž většinou sedával u dveří své rezidence a vlastní rukou rozdával chléb žebrákům. A nejen to. Byl velmi štedrý a velkorysý i vůči těm, o nichž se dozvěděl, že je tísní nedostatek, ale nemohou k němu sami veřejně přijít – ať už pro svůj urozený původ, společenské postavení či pokročilý věk. Sám je předcházel s nesmírnou štedrostí a některým dával i značné množství obilí. Pomáhal nejen potřebným ze své diecéze, ale i lidem z Florencie a dalším. Ty všechny podporoval jak potravinami, tak ošacením.

Velmi mnoho peněz vynakládal svatý muž na povznesení a obnovu posvátných budov. Katedrálu, která byla na spadnutí, téměř celou zrekonstruoval a její průčelí obložil opracovanými kameny. Zbudoval příbytky pro kanovníky. Biskupskou rezidenci, již dlouho nevyužívanou, učinil znovu sídlem biskupa a nákladně ji rozšířil, aby tak i svým nástupcům připravil vhodné a pohodlné prostory.

Byl skutečným otcem rodiny – a to jak té řeholní, kde jako představený bratří karmelitánů dbal na věrné zachovávání řeholního života, tak té diecézní, kde jako biskup vedl sobě svěřené ke křesťanské kázni. Svědomitě se staral o církevní

majetek. Vlastní domácnost měl velmi skromnou, ale navenek, pokud šlo o bohoslužbu nebo pomoc nuzným, byl až marnotratně velkorysý.

Tento svatý pastýř se mnohokrát snažil urovnávat rozepře, které neustále vznikaly mezi florentskými měšťany. V soukromí jim přátelsky domlouval, veřejně často kázal o křesťanské lásce a obyčejné lidské slušnosti. Protože skvěle mluvil a žil v pověsti svatosti, přicházeli lidé z okolních vesnic i z Florencie a rádi mu naslouchali. Dobře se naučil spojovat mírnost pastýře s přísností soudce.

Především každý rok písemně nařizoval, aby všichni duchovní sídlili u svých kostelů. Většina kněží se nevyznala ani v křesťanské nauce, ani v povinnostech svého úřadu. Svou nevědomostí a kolikrát i špatným příkladem vlastního života byli věřícím spíš ke škodě než k užitku. Proto svatý pastýř, když podle kanonických ustanovení navštěvoval jednotlivá místa své diecéze, musel důkladně přezkoumávat vědomosti svých podřízených. Těm, o nichž zjistil, že jsou k zastávání církevního úřadu a k péči o spásu duší nezpůsobilí – a bylo jich velmi mnoho –, beneficia odebral a předal je schopnějším.

Ano, mnozí snad namítnou, že spoustu toho, o čem jsme mluvili, dělali často i jiní pastýři církve a že není třeba to u takového biskupa připomínat. My však myslíme, že je vhodné vyzdvihnout všechna slova i skutky svatých, které vedou k dokonalejší službě Bohu a k dobru lidí.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Žl 85,9; Iz 32,17; 26,12

Hospodin, Bůh, mluví o pokoji pro svůj lid a pro své svaté. *
Dílem spravedlnosti bude pokoj.

V. Hospodine, uděl nám pokoj, všechny naše skutky jsou tvým dílem. * Dílem spravedlnosti.

Chvalozpěv Bože, tebe chválíme.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.

Ranní chvály

HYMNUS (nápěv č. 4 nebo č. 7)

Spolu se svatým Ondřejem
chceme Tě, Pane, velebit,
na kněze myslet v srdci svém,
za kněze Tobě vděční být.

Svatostí jejich buď Ty sám
a v slabosti jim milost dej,
jak oni odpouštějí nám
i Ty jim vlídně odpouštěj.

Požehnáním je zahrnuj,
dnům jejich dej svůj mír a řád,
do srdcí vlož jim pokoj svůj
a jistotu, že máš je rád.

Vzdáváme díky ze všech sil,
že voláš ty, jež sám jsi chtěl,
ne my – to Tys nás vyvolil
a přitáhl si na Karmel.

Se všemi, kdo šli před námi,
i s těmi, které povoláš,
chceme Tě slavit chválami
a spolu prosit: Otče náš...

1. ant. Povolám svého služebníka, moc mu předám do ruky,
zaslouží čestné křeslo.

Žalmy a kantikum nedělní z prvního týdne.

2. ant. Almužna je mu jako jeho pečeť a dobrý skutek střeží
jako zřítelnici.

3. ant. Skutky jeho rukou jsou věrné a spravedlivé, jeho chvá-
la zůstává navždy.

KRÁTKÉ ČTENÍ

Iz 25, 3-4c

Proto tě bude velebit statečný lid, bude se tě bát město bezohledných národů, neboť jsi byl ochranou chudému, ochranou ubožáku v jeho tísní, útočištěm před bouří, stínem před vedrem.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

O. Měl jsem hlad * a dali jste mi najíst. Měl.

V. Cokoli jste udělali pro jednoho z mých bratří, pro mne jste udělali * a dali jste mi najíst. Sláva Otci. Měl.

Antifona k Zachariášovu kantiku

Slepému jsem byl očima, nohama kulhavému; pro chudé jsem byl otcem, vyšetřoval jsem spory mně neznámých lidí.

PROSBY

Náš Pán Ježíš Kristus s láskou shlíží na přání potřebných a hladové sytí dobrými věcmi. S důvěrou ho prosme:

Pane, ukaž nám své milosrdenství.

Ty milosrdně shromažďuješ své stádce ve svém jménu,

— dej, ať nezahyne nikdo z těch, které ti Otec dal.

Ty dáváš hříšníkům milost obrácení a klesajícím sílu povstat,

— daruj všem pokání a spásu.

Ty miluješ všechny nesmírnou láskou,

— spojuj nás, kdo v tebe věříme, duchem jednoty a poutem pokoje.

Ty zahrnuješ každého svým pokojem,

— učíš, ať dnes žijeme se všemi v míru.

Ty neustále těšíš ponížené,

— pohleď s láskou na slzy chudých.

Otče náš.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Všemohoucí Bože, jenž tvůrce pokoje nazýváš svými syny; dej nám, ať na přímluvu svatého Ondřeje prosazujeme takovou spravedlnost, jejímž ovocem je trvalý a pravý mír. Prosíme o to skrze tvého Syna...

Modlitba uprostřed dne

Žalmy a antifony z příslušného dne v týdnu.

Dopoledne

KRÁTKÉ ČTENÍ

Řím 12,13.17b-18

S věřícími se podílejte na jejich životních potřebách, ochotně poskytněte pohostinství. Usilujte o dobro pro všechny lidi. Jak je to jen možné – pokud záleží na vás – žijte v pokoji se všemi lidmi.

V. Pán si vyvolil služebníka,

O. aby pásł jeho dědictví.

V poledne

KRÁTKÉ ČTENÍ

Iz 49,13

Jásejte, nebesa, plesej, země, radostně se veselte, hory, neboť Hospodin těší svůj národ, smilovává se nad svými ubožáky.

V. Nezapomínejte na dobročinnost a mějte pochopení pro druhé.

O. To jsou oběti, jaké se Bohu líbí.

Odpoledne

KRÁTKÉ ČTENÍ

Num 18,7a

Ty však a s tebou tvoji synové budete dbát na své kněžské povinnosti ve všem, co se týká oltáře i služby uvnitř před oponou; tam budete sloužit.

V. To je velekněz, který za svého života opravil chrám

O. a za svých dnů opevnil svatyni.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.

Nešpory

Hymnus jako v modlitbě se čtením.

1. ant. Činil, co bylo dobré a pravdivé před Hospodinem, dotazoval se Boha celým svým srdcem.

Žalmy a kantikum ze společných textů o duchovních pastýřích.

2. ant. Byl uznán za spravedlivého a v čas hněvu stal se smířením.

3. ant. Já budu pást své stádo, já jim dám odpočinek.

KRÁTKÉ ČTENÍ

1 Petr 5,1-4

Vaše duchovní představené vybízím – já sám duchovní představený jako oni, svědek Kristových utrpení a účastník slávy, která se má v budoucnu zjevit: paste Boží stádce vám svěřené a vykonávejte nad ním dohled, ne proto, že musíte, ale dobrovolně, jak to chce Bůh, ne pro špinavý zisk, ale ochotně; ne jako dědiční páni ve svém údělu, ale buďte svému stádcí vzorem. Až se pak objeví nejvyšší pastýř, dostanete nevádnoucí věnec slávy.

ZPĚV PO KRÁTKÉM ČTENÍ

O. Dobrý pastýř dává život za své ovce * a modlí se za ně. Dobrý.

V. Miluje své bratry * a modlí se za ně. Sláva Otci. Dobrý.

Antifona ke kantiku Panny Marie

Byl veleknězem, který za svého života opravil chrám a za svých dnů opevnil svatyni.

PROSBY

Dobrořečme Kristu, on se chtěl ve všem připodobnit svým bratřím, aby se stal u Boha veleknězem milosrdným a věrným. Prosme ho:

Pane, zahrnuj nás svou láskou.

Prosíme tě za všechny hlasatele evangelia,

— když káže jiným, ať ti sami věrně slouží.

Prosíme tě za všechny biskupy, kněze a jáhny,

— ať jsou solí země a světlem světa, a přispívají tak k vnitřní obnově církve.

Prosíme tě za všechny zarmoucené a chudé,

— ať v nich stále více rozpoznáváme tvoji tvář.

Prosíme tě za všechny trpící,

— ať se zajatým dostane vysvobození, slepým světla a sirotkům a vdovám láskyplné pomoci.

Prosíme tě za všechny zemřelé,

— ať se s tebou radují navěky.

Otče náš.

Závěrečná modlitba jako v ranních chválách.